

PARLAMENT DE CATALUNYA

**INFORME JURÍDIC COMPLEMENTARI SOBRE LA SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ A
TRÀMIT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI «DE PROVISIÓ DE SERVEIS SOCIALS
AMB ENTITATS SOCIALS DE PERSONES AMB DISCAPACITAT AMB
NECESSITATS DE SUPORTS PERSONALITZATS, INTEGRALS I DE
CONTINUÏTAT»
(núm. de tramitació 202-00048/15)**

ANTECEDENTS DE FET

1. El 9 de maig de 2025, el Sr. Albert Falgueras i Vilà va presentar al Registre General del Parlament de Catalunya (entrada núm. 38.141; núm. de tramitació 202-00048/15) una sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de Llei «de provisió de serveis socials amb entitats socials de persones amb discapacitat amb necessitats de suports personalitzats, integrals i de continuïtat» –des d'ara, Proposició de Llei–, a l'empara de l'article 62.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006 –des d'ara, EAC– i de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular –des d'ara, LILP. La sol·licitud esmentada s'acompanya de tres documents annexos: «Document de constitució de la comissió promotora» –des d'ara, Annex 1–; «Memòria justificativa» –des d'ara, Annex 2–, i «Projecte de Llei» –des d'ara, Annex 3.

2. En la sessió tinguda el 27 de maig de 2025, la Mesa del Parlament va acordar d'atorgar a la comissió promotora de la Proposició de Llei –des d'ara, Comissió promotora– un termini de quinze dies hàbils perquè esmenés la irregularitat existent –només constaven dues persones com a integrants de la Comissió promotora, mentre que l'article 4.2 de l'LILP disposa que ha d'ésser formada per un mínim de tres persones–, i de comunicar-li que si en el termini esmentat no corregia aquest defecte, la sol·licitud d'admissió a tràmit de la iniciativa legislativa popular –des d'ara, ILP– decauria.

3. El 5 de juny de 2025, el Sr. Salvi Amagat Usan, en representació de la Comissió promotora, ha presentat al Registre General del Parlament de Catalunya (entrada núm.

42.416) un escrit adreçat a la Mesa del Parlament, pel qual exposa que és el tercer membre de la Comissió promotora.

FONAMENTS JURÍDICS

1. Exercici de la iniciativa legislativa popular a Catalunya

D'acord amb l'article 62.1 de l'EAC, a més de als diputats, als grups parlamentaris i al Govern, la iniciativa legislativa també correspon als ciutadans mitjançant la iniciativa legislativa popular, en els termes establerts per les Lleis de Catalunya. Així mateix ho estableix l'article 111.d¹ del Reglament del Parlament² –des d'ara, RP.

L'LILP regula l'exercici de la ILP, iniciativa ciutadana que, d'acord amb l'article 3, s'exerceix per mitjà de la presentació davant la Mesa del Parlament d'una proposició de llei, amb el suport de les signatures, degudament autenticades, d'un mínim de 50.000 persones; aquestes signatures han de complir les condicions que estableix aquesta mateixa disposició normativa. Concretament, l'LILP (v. capítol I) regula, entre d'altres, l'objecte de les ILP (article 1), les persones legitimades per a exercir aquest dret de caràcter polític (article 2) i la comissió promotora (article 4), que exerceix, per atribució legal, la representació de les persones signants de la ILP als efectes que en deriven.

¹ D'acord amb aquest precepte, «[l]a iniciativa legislativa correspon: [...] d) Als ciutadans, que l'exerceixen, en la forma establerta per la Llei de la iniciativa legislativa popular, mitjançant la presentació d'una proposició de llei. [...]».

² Text refós del Reglament del Parlament, aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 19 de novembre de 2024, en compliment de la disposició final primera de la reforma del Reglament aprovada el 25 de juliol de 2024, que inclou el text refós del Reglament del Parlament aprovat per la Mesa del Parlament el 26 de juliol de 2017 i la reforma aprovada pel Ple en la sessió del 25 de juliol de 2024.

2. Admissió a tràmit de les proposicions de llei

Una vegada s'ha presentat una sol·licitud d'admissió a tràmit d'una ILP davant la Mesa del Parlament, d'acord amb l'article 6.1 de l'LILP, la Mesa ha d'examinar la documentació rebuda i s'ha de pronunciar de manera motivada en el termini de quinze dies hàbils sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la proposició de llei. Conformement a l'article 139.1 del RP, la Mesa del Parlament admet a tràmit les proposicions d'ILP si compleixen els requisits que estableixen la llei que les regula – l'LILP – i el RP.

3. Intervenció lletrada

Aquest informe jurídic complementari³ s'emet per encàrrec del secretari general del Parlament, d'acord amb l'article 10.f dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya⁴. De conformitat amb aquest precepte, és funció dels lletrats de

³ Respecte de l'informe jurídic, emès el 23 de maig de 2025, sobre la sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de llei, informe en què el lletrat que subscriu l'actual informe va concloure que era procedent que la Mesa del Parlament comunicués a la Comissió promotora que:

- «La comissió promotora d'una iniciativa legislativa popular ha d'ésser formada per un mínim de tres persones, d'acord amb l'article 4.2 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.
- Atès que només consten dues persones com a integrants de la comissió promotora, d'acord amb l'article 6.4 de la Llei 1/2006:
 - o Se li atorga un termini de quinze dies hàbils perquè esmeni la irregularitat existent.
 - o Si en el termini esmentat no corregeix aquest defecte, la sol·licitud d'admissió a tràmit de la iniciativa legislativa popular decaurà.»

⁴ Text consolidat aprovat per la Mesa del Parlament en la sessió tinguda el dia 3 de maig de 2016 amb les modificacions aprovades per la Comissió d'Afers Institucionals el dia 26 d'octubre de 2016, la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge el dia 31 de gener de 2017, la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública els dies 20 de desembre de 2018, 27 de febrer de 2019, 25 de juliol de 2019, 23 d'octubre de 2019 i 14 de desembre de 2020 i la Comissió d'Afers Institucionals del 14 d'octubre de 2021 i 17 de febrer de 2022.

PARLAMENT DE CATALUNYA

la Cambra elaborar informes i dictàmens sobre qüestions parlamentàries, a requeriment del president o presidenta, de la Mesa, del Ple, d'alguna de les comissions parlamentàries o del secretari o secretària general. Així doncs, se sol·licita l'assessorament jurídic de qui subscriu aquest informe jurídic amb relació a la Proposició de Llei i a l'escrit presentat al Registre General del Parlament en data del 5 de juny de 2025 (v. antecedent de fet núm. 3).

4. Objecte de l'informe jurídic

Aquest informe jurídic s'emet per a donar compliment a allò que disposa l'article 6.1 de l'LILP i l'article 139.1 del RP, això és, perquè la Mesa del Parlament pugui pronunciar-se de manera motivada sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la Proposició de Llei. Es tracta, en paraules del Tribunal Constitucional, d'un «[...] control de legalidad de la proposición formulada [...] que ha de traducirse en la admisión o inadmisión de la proposición, [el qual] opera, como todos los de su género, en función de un canon estrictamente normativo, no político o de oportunidad [...]» (Interlocutòria del Tribunal Constitucional [des d'ara, ITC] 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3⁵).

Seguint amb la mateixa doctrina jurisprudencial (STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e), la decisió d'admissió o d'inadmissió que adopta la Mesa del Parlament en aquests casos:

[E]s un acto reglado que tiene por objeto comprobar que la iniciativa cumple con los requisitos de forma y que no tiene por objeto materias excluidas [...] se trata de un control estrictamente normativo y no de oportunidad, ya que cumplen la función jurídico-técnica de ordenar y racionalizar el funcionamiento de las Cámaras para su mayor eficiencia como foro de debate y participación de la cosa pública (STC 191/2013, de 18 de noviembre, FJ 3), que debe ejercerse respetando, además, la dimensión material del deber de motivación que exige motivar expresa, suficiente y adecuadamente la

⁵ En el mateix sentit, v. ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; Sentència del Tribunal Constitucional –des d'ara, STC– 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e.

PARLAMENT DE CATALUNYA

aplicación de las normas cuando pueda resultar de la misma una limitación al ejercicio de los derechos reconocidos en el art. 23 CE (STC 40/2003, de 27 de febrero, FJ 6).

Aquest deure de motivació especial a què al·ludeix el Tribunal Constitucional⁶ rau en el fet que la presentació d'una ILP s'emmarca dins de l'àmbit de l'exercici del dret de què és titular la ciutadania a participar en els assumptes públics, directament o per mitjà de representants, conformement a l'article 23.1 de la Constitució espanyola del 1978 –des d'ara, CE. Es tracta d'un instrument de participació directa dels ciutadans en la funció legislativa, el qual, en el supòsit de les comunitats autònomes, es concreta en la configuració legal que li atorga la legislació autonòmica en cada cas⁷.

El Tribunal Constitucional és l'òrgan que controla l'adequació a la CE dels acords de la Mesa del Parlament pels quals no s'admeti a tràmit una proposició de llei (article 7.1 de l'LILP), tot plegat d'acord amb allò que disposa la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional –des d'ara, LOTC–, pel que fa al recurs d'empara⁸ (article 161.1.b de la CE). Precisament, davant la possibilitat que un acord d'inadmissió d'una ILP vulneri el dret fonamental establert a l'article 23.1 de la CE, s'entén que cal interpretar restrictivament les causes d'inadmissió a què fa referència l'article 6.2 de l'LILP, a fi d'afavorir, en la mesura que sigui possible, la major efectivitat del dret fonamental que s'està exercint⁹.

Per consegüent, a l'informe s'hi examina si la Proposició de llei compleix els requisits que estableix l'ordenament jurídic per a exercir una ILP, i, més concretament, s'hi

⁶ v. STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletres a, c i d.

⁷ v. ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra c.

⁸ Així ho ha declarat, en diverses ocasions, el Tribunal Constitucional (v. ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; STC 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra e).

⁹ Doctrina clàssica del Tribunal Constitucional (STC 1/1989, del 16 de gener, i STC 159/1986, del 13 de desembre) que s'aplica a tots els drets reconeguts per l'ordenament jurídic.

analitza si es dona en la Proposició de Llei alguna de les causes d'inadmissió establertes en l'LILP.

5. Causes d'inadmissibilitat de les proposicions de Llei, afectació pressupostària i tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria.

D'acord amb l'article 6.2 de l'LILP, són causes d'inadmissibilitat de la proposició de Llei:

- a) Que tingui per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència.
- b) Que la proposició de Llei i la documentació presentades no compleixin algun dels requisits que estableix l'article 5.1.
- c) Que reproduïxi una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura.
- d) Que faci referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1.

D'altra banda, i d'acord amb l'article 139.4 del RP, si el Govern considera que la proposició de Llei produeix afectació pressupostària –és a dir, si la proposició de Llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment de la seva tramitació parlamentària, segons disposa l'article 139.2 del RP–, la Mesa del Parlament l'ha d'admetre a tràmit en els termes que estableix l'apartat 2 del mateix article 139¹⁰. Igualment ho estableix la disposició addicional tercera¹¹ de l'LILP. D'acord amb l'STC 19/2015, del 16 de febrer¹², aquesta norma no és

¹⁰ D'acord amb aquest precepte del RP, al qual, com s'exposava, es remet l'apartat 4, «[...] en la part [de la proposició de Llei] que comporti la dita afectació pressupostària [...] la Llei resultant de la iniciativa legislativa popular no pot entrar en vigor [...] fins a l'exercici pressupostari següent o, si escau, fins a un altre de posterior, si així ho determina la mateixa proposició de Llei».

¹¹ Aquesta disposició va ésser afegida per l'article 3 de la Llei 7/2014, del 25 de juny, de modificació de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

¹² «[L]a falta de conformidad presupuestaria del Gobierno no puede configurarse, en ningún caso, como causa para no admitir una iniciativa legislativa popular [...] el único efecto que se derivaría de la manifestación del Gobierno respecto de la existencia de esa afectación presupuestaria es

PARLAMENT DE CATALUNYA

una causa d'inadmissió; tanmateix, en analitzar la Proposició de Llei, cal valorar si es produeix o no una eventual afectació pressupostària, a l'efecte que la Mesa, si s'escau, l'ha trameti al Govern, conformement a allò que disposen els articles esmentats.

A l'últim, també cal examinar si es dona en la Proposició de Llei el supòsit de fet que regula l'article 6.3 de l'LILP: si el Parlament està tramitant algun projecte o proposició de Llei sobre les mateixes matèries de què tracta la proposició de Llei, la Mesa del Parlament ho ha de comunicar a la comissió promotora per tal que decideixi, en el termini de quinze dies hàbils, si manté la proposta o la retira. En el primer cas –si s'opta per mantenir la proposta–, la Mesa ha d'acordar que les iniciatives legislatives s'acumulin i es tramitin conjuntament, circumstància que s'ha de comunicar a la comissió promotora, tot plegat d'acord amb el mateix precepte.

Analitzada la Proposició de Llei en els termes que exigeix la normativa que li és aplicable, exposada anteriorment, es considera que no s'hi dona cap de les causes d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de l'LILP, segons s'argumenta a continuació¹³.

que la admisión de la iniciativa se ha de realizar de tal modo que la eventual ley resultante no puede entrar en vigor, en la parte que comporte dicha afectación presupuestaria, hasta el ejercicio presupuestario siguiente» (FJ 5, apartat *ii*).

¹³ En aquest sentit, a l'informe jurídic s'hi estudia, primerament, si s'hi dona la causa d'inadmissió de caràcter formal establerta en la lletra *b* de l'article 6.2 de l'LILP; seguidament, s'hi analitzen les causes restants –lletres *a*, *d* i *c*, en aquest ordre–, que són de caràcter material o substantiu, i, finalment, s'hi examina si s'hi dona el supòsit establert en l'article 6.3 de l'LILP –tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria– i l'eventual afectació pressupostària de la Proposició de Llei.

PARLAMENT DE CATALUNYA

5.1. Compliment dels requisits que estableix l'article 5.1 de l'LILP amb relació a la proposició de llei i la documentació presentades (article 6.2.b)

Des d'una perspectiva formal, l'article 5.1 de l'LILP –al qual es remet l'article 6.2.b– estableix els documents que han d'acompanyar una sol·licitud d'admissió a tràmit d'una ILP:

- a) El text articulat de la proposició de llei, precedit d'una exposició de motius.
- b) Una memòria explicativa de les raons que aconsellen, segons el parer de les persones signants, la tramitació i l'aprovació de la proposició de llei pel Parlament.
- c) La relació dels membres que componen la comissió promotora i de llurs dades personals.

Com s'indica en l'antecedent de fet núm. 1 d'aquest informe jurídic, la sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de llei s'acompanya de tres documents annexos: l'Annex 1 es correspon amb el document a què fa referència la lletra c de l'article 5 de l'LILP, això és, la relació dels membres que componen la comissió promotora i de llurs dades personals; l'Annex 2 es correspon amb el document a què fa referència la lletra b, és a dir, la memòria explicativa de la Proposició de llei, i, finalment, l'Annex 3 es correspon amb el document a què fa referència la lletra a, això és, el text articulat de la Proposició de llei, el qual conté un apartat intítulat «Exposició de motius» (pàg. 3).

A propòsit de l'Annex 1, en l'informe jurídic emès en data del 23 de maig de 2025 (v. nota al peu de pàg. núm. 3) s'advertia que la Comissió promotora tan sols estava formada per dues persones, el Sr. Albert Falgueras i Vilà i la Sra. Eva Pla Gratacós, i que aquesta circumstància no s'adequava a l'article 4.2 de l'ILP, el qual obliga que les comissions promotores siguin formades per un mínim de tres persones.

Amb motiu de l'acord de la Mesa del Parlament adoptat en la sessió tinguda el 27 de maig de 2025 (v. antecedent de fet núm. 2), la Comissió promotora ha presentat al Registre General del Parlament un escrit per a esmenar la irregularitat existent (v. antecedent de fet núm. 3): literalment, en l'apt. 4 s'hi exposa que «[...] el Sr. Salvi Amagat Usan és el tercer membre de la comissió promotora de l'ILP que es va registrar en data

de 9 de maig de 2025». Així doncs, i en vista de l'escrit presentat, s'entén que resta esmenat aquest defecte: de conformitat amb l'article 4.2 de l'LILP, formen part de la Comissió promotora un mínim de tres persones, el Sr. Albert Falgueras i Vilà i la Sra. Eva Pla Gratacós¹⁴, i el Sr. Salvi Amagat Usan.

Arribats a aquest punt, es considera que es dona compliment a allò que disposa l'article 5.1 de l'LILP, i que, per consegüent, no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *b* de l'article 6.2 de l'LILP.

5.2. Tenir per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència (article 6.2.a)

Des d'una perspectiva material o substantiva, la lletra *a* de l'article 6.2 de l'LILP impedeix que s'admetin a tràmit les proposicions de llei que tinguin per objecte una matèria sobre la qual la Generalitat no tingui atribuïda la competència.

Per a determinar si s'hi dona aquesta causa d'inadmissibilitat, escau prendre en consideració l'objecte de la Proposició de llei. Doncs bé, segons s'exposa tant en l'Annex 2 (pàg. 6) com en l'Annex 3 (pàg. 3):

Aquesta Iniciativa Legislativa Popular es presenta com una **proposta d'esmena constructiva i argumentada al Projecte de llei dels instruments de provisió del Sistema Públic de Serveis Socials**, aprovat pel Govern de la Generalitat i actualment en tràmit parlamentari. [...] Aquesta ILP no pretén substituir el text proposat pel Govern, sinó complementar-lo i enriquir-lo amb una visió específica i contrastada [...]. Aquesta iniciativa legislativa popular que es planteja té com a propòsit primordial: **Garantir una atenció personalitzada, integral i de continuïtat a les persones amb discapacitat amb necessitats de suports per una vida independent, que respongui al conjunt dels seus drets i projectes vitals, a través d'una acció concertada exclusiva amb les entitats d'iniciativa social que han estat creades i desenvolupades per elles mateixes i/o les seves famílies.**

¹⁴ Vegeu la sol·licitud d'admissió a tràmit de la ILP (pàg. 2 i 3) i l'aparat «ACORDEN» de l'Annex 1 (pàg. 1).

PARLAMENT DE CATALUNYA

Per a assolir aquests objectius, i prenent com a referència el Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials –des d'ara, Projecte de Llei– (núm. de tramitació 200-00008/15)¹⁵, per mitjà de la Proposició de Llei es projecta de modificar els articles 13.4; 14.c, i 21, apartats 2.a, 4 i 5, del Projecte de Llei i d'incorporar-hi tres disposicions addicionals –la primera, la segona i la tercera– i tres disposicions transitòries –la cinquena, la sisena i la setena.

En síntesi, el Projecte de Llei té per objecte regular els instruments no contractuals de provisió del Sistema Públic de Serveis Socials de Catalunya, en què participen les entitats públiques i privades que formen part de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública; així com crear l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya, com a instrument públic per a la gestió directa dels serveis socials competència del departament competent en matèria de serveis socials de l'Administració de la Generalitat (article 1.1). La Llei que en resultés s'aplicaria, en general, als serveis i a la provisió de serveis de totes les administracions públiques catalanes amb competències per prestar serveis socials a la població que formen part de la Xarxa de Serveis d'Atenció Pública (article 2, paràgraf primer, en concordança amb els títols primer i segon); i, en determinats aspectes, a la prestació dels serveis que corresponen al departament competent en matèria de serveis socials de la Generalitat de Catalunya (article 2, paràgraf segon, en concordança amb el títol tercer). S'entén per entitat de serveis socials la persona física o jurídica, de qualsevol classe o naturalesa, pública o privada, habilitada, mitjançant autorització o comunicació prèvia, segons escaigui, per prestar serveis o gestionar establiments socials (article 3.1).

En atenció al que s'exposava, l'objecte de la Proposició de Llei pot subsumir-se sense dificultats en la matèria de serveis socials a què fa referència l'article 166.1, lletres a¹⁶ i

¹⁵ Vegeu el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* –des d'ara, BOPC– núm. 142 del 3 de febrer de 2025, en què es va publicar el text presentat d'aquesta iniciativa.

¹⁶ De conformitat amb aquesta lletra, «Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas: a) La regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de provisió pública. [...]».

PARLAMENT DE CATALUNYA

b¹⁷, de l'EAC, que és competència exclusiva de la Generalitat. A més, sobre aquest mateix àmbit material i mitjançant l'article 24.1, l'EAC reconeix a totes les persones el dret a accedir en condicions d'igualtat a les prestacions de la xarxa de serveis socials de responsabilitat pública¹⁸. Com s'evidencia clarament, es tracta d'una matèria sobre la qual el Parlament ha aprovat disposicions normatives amb rang legal¹⁹ i el Govern de la Generalitat ha aprovat disposicions normatives amb rang reglamentari²⁰, i que és precisament la mateixa matèria –serveis socials– respecte de la qual es pretén incidir per mitjà de la presentació de la Proposició de Llei.

Per això, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra a de l'article 6.2 de l'LILP.

¹⁷ De conformitat amb aquesta lletra, «Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas: [...] b) La regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya. [...]».

¹⁸ Alhora, convé ressaltar que els governs locals de Catalunya, en els termes que determinen les lleis, tenen en tot cas competències pròpies sobre les matèries relatives a la regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones i dels serveis socials públics d'assistència primària (article 84.2.m EAC). En aquest mateix sentit, pot ésser apuntat que l'EAC estableix, com a principi rector d'acord amb el qual els poders públics de Catalunya han d'orientar les polítiques públiques (article 39.1), que aquells han de promoure polítiques que garanteixin un sistema de serveis socials, de titularitat pública i concertada, adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya (article 42.1).

¹⁹ Vegeu la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i la Llei 16/1996, de 27 de novembre, reguladora de les actuacions inspectores i de control en matèria de serveis socials i de modificació del Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 12/1983, 26/1985 i 4/1994, en matèria d'assistència i serveis socials.

²⁰ Per a exemplificar, vegeu el Decret 27/2025, de 25 de febrer, del Comitè d'Ètica dels Serveis Socials de Catalunya, o el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

5.3. Fer referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1 de l'LILP (article 6.2.d)

Prosseguint amb l'estudi de les causes d'inadmissió de caràcter substantiu, l'article 6.2.d de l'LILP, remetent-se a l'article 1, no permet que les proposicions de Llei puguin tenir per objecte les matèries que exclou aquest darrer precepte, i que són les següents: en primer terme, «les matèries que l'Estatut reserva a la iniciativa legislativa exclusiva dels diputats, els grups parlamentaris o el Govern»; en segon terme, els pressupostos de la Generalitat, i, a l'últim, «les matèries tributàries».

Quant al primer bloc de matèries, no s'observa que la Proposició de Llei en tingui per objecte cap que pugui correspondre's amb les que enuncia l'incís transcrit, com podria ser-ho una proposta de consolidació de la legislació vigent, en els termes que disposa el RP (articles 143 a 148) –iniciativa de consolidació legislativa que correspon únicament al Govern, als grups parlamentaris i als membres del Parlament (article 146.1).

Quant al segon i al tercer blocs, la Proposició de Llei no pot identificar-se materialment amb un projecte de Llei de pressupostos (entre d'altres, v. articles 211 a 216 EAC i 131 a 134 RP)²¹, ni tampoc amb una ILP de contingut tributari (entre d'altres, v. articles 201 a 210 EAC)²².

En conseqüència, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *d* de l'article 6.2 de l'LILP.

²¹ En aquest sentit, cal fer avenint que, d'acord amb l'article 27.1 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, «[e]l pressupost de la Generalitat de Catalunya constitueix l'expressió quantificada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer la Generalitat i les seves entitats autònomes, i dels drets que poden liquidar-se durant l'exercici corresponent».

²² Sobre el concepte de tribut, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el defineix com a «[...] ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per una Administració pública com a conseqüència de la realització del supòsit de fet en què la Llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat primordial d'obtenir els ingressos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques» (article 2.1, paràgraf primer).

5.4. Reproducció d'una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura (article 6.2.c)

Finalitzant amb l'examen d'admissibilitat material de la Proposició de Llei, l'article 6.2.c de l'LILP estableix com a causa d'inadmissibilitat el fet que una proposició de llei reproduïx una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura. En vista d'aquesta norma, s'entén que cal que hi concorrin dos requisits: per un cantó, un de fons, consistent en l'equivalència substancial de continguts entre iniciatives, i, per un altre cantó, un de temporal, relatiu a la presentació d'una pluralitat d'iniciatives en una mateixa legislatura.

La Proposició de Llei –sobre la qual s'emet aquest informe jurídic– és la tercera ILP que s'ha presentat durant la XV legislatura²³; amb anterioritat, i per ordre cronològic, se n'han presentat les següents:

- Proposició de Llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, i del seu reglament (entrada núm. 4.011; núm. de tramitació 202-00001/15).
- Proposició de Llei de declaració d'independència de Catalunya (entrada núm. 13.499; núm. de tramitació 202-00022/15).

Atès que l'àmbit material de les iniciatives enumerades no coincideix amb el de la ILP que s'analitza, s'entén que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra c de l'article 6.2 de l'LILP.

5.5. Tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria (article 6.3)

En pronunciar-se sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit d'una ILP, i com a darrer aspecte, es considera oportú que la Mesa del Parlament també pugui apreciar si s'hi dona el supòsit de fet a què fa referència l'article 6.3 de l'LILP: si la ILP comparteix

²³ v. BOPC núm. 1, del 12 de juny de 2024, sobre la constitució del Parlament de Catalunya en la quinzena legislatura en la sessió tinguda el 10 de juny de 2024.

PARLAMENT DE CATALUNYA

regulació material amb un projecte de llei o una proposició de llei en tràmit, la Mesa ho ha de comunicar a la comissió promotora perquè aquesta decideixi de retirar la proposta o bé de mantenir-la –cas en què se n’ha d’acordar l’acumulació i la tramitació conjuntes. Per tant, cal entendre que s’han de complir dos requisits: l’equivalència de continguts entre iniciatives –«sobre les mateixes matèries»– i que la iniciativa amb la qual es confronta la proposta s’estigui tramitant.

En la data en què s’emet aquest informe jurídic, consten en tràmit cinquanta-tres iniciatives legislatives, de les quals, com s’apuntava anteriorment, cal destacar el Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (núm. de tramitació 200-00008/15), iniciativa legislativa que precisament la Comissió promotora pren com a referència per a articular la Proposició de Llei (v. apt. 5.2 informe jurídic).

Així doncs, quant al compliment dels requisits anteriors, s’entén que ambdós hi concorren: d’una banda, i des d’una perspectiva material o substantiva, totes dues iniciatives comparteixen el mateix objecte, fins al punt que la Comissió promotora es fonamenta en el Projecte de Llei, mitjançant la presentació d’«esmenes»²⁴, per a exercir el seu dret a presentar una ILP; i, de l’altra, i formalment parlant, finit el termini per a presentar-hi esmenes a la totalitat –les quals han estat publicades²⁵–, i després que la Junta de Portaveus hagi acordat d’ajornar-ne el debat de totalitat per a una propera sessió plenària²⁶, s’evidencia clarament que el Projecte de Llei s’està tramitant en l’actualitat.

²⁴ En la documentació presentada s’empren expressions clarament indicatives que es pretén incidir en la mateixa matèria de què és objecte el Projecte de Llei, com ara «la ILP aquí plantejada es centra en [sic] conjunt d’esmenes al text aprovat pel Govern i presentat al Parlament» (Annex 2, pàg. 8, i Annex 3, pàg. 4) o «[l]a ILP com a proposta d’esmena constructiva al Projecte de Llei dels instruments de provisió del Sistema Públic de Serveis Socials» (Annex 3, pàg. 3).

²⁵ BOPC núm. 186 del 25 de març de 2025.

²⁶ Acord de la Junta de Portaveus adoptat en la sessió tinguda en data del 10 de juny de 2025.

Per tot això, es considera que s'ha de procedir en els termes que disposa l'article 6.3 de l'LILP: escau que la Mesa del Parlament comuniqui a la Comissió promotora que s'està tramitant el Projecte de Llei, que aquesta iniciativa té per objecte la mateixa matèria de què tracta la Proposició de Llei, i que, per aquests motius, se li atorga un termini de quinze dies hàbils perquè decideixi si, malgrat la circumstància descrita, manté la proposta, o bé decideix retirar-la; així mateix, se li ha de comunicar que, si opta per mantenir-la, la Mesa acordarà d'acumular ambdues iniciatives i de tramitar-les conjuntament, fet que també se li comunicaria.

5.6. Afectació pressupostària (DA3^a)

Segons s'ha apuntat en l'apartat 5 d'aquest informe jurídic, per bé que l'eventual afectació pressupostària no pot adduir-se com a causa per a no admetre a tràmit una proposició de Llei, sí que escau examinar si es considera que es dona o no l'afectació esmentada en aquest supòsit, a fi de donar compliment a allò que disposa l'article 139.3 del RP i la disposició addicional tercera, apartat 2, de l'LILP, citats prèviament.

Doncs bé, en vista de la documentació que acompanya la sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de Llei, escau concloure que la Llei que en podria resultar implicaria, al parer de qui subscriu aquest informe jurídic, un augment de crèdits. En efecte, així s'infereix tant de la memòria explicativa (Annex 2) com del text articulat (Annex 3) de la Proposició de Llei. En concret, i per a ressaltar alguns dels supòsits més clars continguts en l'Annex 3, la modificació que es proposa de l'article 13.4 del Projecte de Llei (pàg. 4), que es duria a terme mitjançant l'addició d'un nou apartat –l'apartat 13.4.*bis*–, suposaria ampliar l'àmbit d'aplicació subjectiu de la disposició normativa²⁷. En aquest mateix sentit, encara és més concloent la proposta d'addició de la disposició addicional segona,

²⁷ El fragment que es pretén addicionar preveu que «[a]ls efectes d'aquesta Llei es consideren que son [sic] les persones amb discapacitat, les persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental i els infants amb trastorns del desenvolupament o amb risc de patir-los, les que requereixen serveis socials adreçats a atendre les seves necessitats de suport de manera personalitzada, integral i de continuïtat».

PARLAMENT DE CATALUNYA

intitulada «Garantia territorial de cobertura», per la qual s'exigiria legalment que el departament competent en la matèria, en casos de manca d'oferta assistencial respecte de determinades persones, assumís la prestació del servei²⁸.

Per tot plegat, es considera que la Proposició de Llei pot implicar un augment de crèdits, en els termes que disposa l'article 139 del RP i la disposició addicional tercera de l'LILP, per la qual cosa escau que la Mesa del Parlament trameti la ILP al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies –amb el benentès que, com s'exposa en l'apartat de «Conclusions» de l'informe jurídic, la Comissió promotora decideixi de mantenir la proposta. La tramesa esmentada s'hauria de produir prèviament a una eventual admissió a tràmit de la Proposició de Llei.

CONCLUSIONS

Primera. És procedent que la Mesa del Parlament comuniqui a la comissió promotora de la Proposició de Llei «de provisió de serveis socials amb entitats socials de persones amb discapacitat amb necessitats de suports personalitzats, integrals i de continuïtat» (núm. de tramitació 202-00048/15) que:

- Atès que el Parlament està tramitant el Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (núm. de tramitació 200-00008/15), i que aquest projecte de Llei té per objecte la mateixa matèria de què tracta la proposició de Llei de la iniciativa legislativa popular, d'acord amb l'article 6.3 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular:

²⁸ Aquest altre fragment projecta que «[e]n aquells àmbits territorials on [...] no existeixi una oferta suficient per cobrir la demanda de serveis socials especialitzats [...] el Departament competent assumirà la responsabilitat de garantir-ne la prestació, ja sigui mitjançant gestió directa, mitjançant altres fórmules de provisió legalment establertes o mitjançant altres fórmules de cooperació amb entitats d'iniciativa social que facilitin la promoció de la iniciativa social al territori, que permetin assegurar la continuïtat i la qualitat del servei. [...]».

PARLAMENT DE CATALUNYA

- Se li atorga un termini de quinze dies hàbils perquè decideixi si manté la proposta o la retira.
- Si opta per mantenir la proposta, la Mesa ha d'acordar que les iniciatives legislatives s'acumulin i es tramitin conjuntament, i ho ha de comunicar a la comissió promotora.

Segona. Si la Comissió promotora opta per mantenir la proposta, d'acord amb l'article 6.3 de la Llei 1/2006, és procedent que la Mesa del Parlament admeti a tràmit la Proposició de Llei, atès que no s'hi dona cap de les causes d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de la Llei 1/2006.

Tercera. Prèviament a l'acte d'admissió a tràmit, és procedent que la Mesa del Parlament trameti la Proposició de Llei al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies.

Quarta. Efectuada la consulta al Govern, és procedent que la Mesa acordi d'acumular les iniciatives legislatives i de tramitar-les conjuntament, i ho ha de comunicar a la Comissió promotora.

Lletrat del Parlament